

В. Гуртовий

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

Ціна 150 марок

політично-економічний орган.

Чвертьрічна передплата разом з оплатою пошти вкрай 1800 м; за границею разом з оплатою пошти: В Чехії 15 чех. кор. чвертьрічно. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції: Адміністрація: Перемишль, вул. Побережжя ч. 1.

Будучність України.

Американська „Свобода“ запитала видатніших українських діячів в Європі, як вони дивляться на наше сучасне становище, і чого вони сподіваються для України від будучності. Таке питання дістав і відомий діяч Езген Чикаленко, що живе тепер в Австрії, і відповів на него отсе: „У хлопських літах (у 70 х роках), наслуховавшись козацьких пісень та дум, яких тоді ще співали старі люди по селах, начитавшись Шевченка та Гоголевого „Тараса Бульбу“, я мавив, фантазував про козацьку Україну, про славних Запорожців у червоних жупанах. А коли доходив до розуму, то по трохи ставав песимістом, і все більше й більше дійсне життя обтивало, обмежувало мої фантастичні мрії. У 90-ох роках ніхто з нас вже й не мавив про самостійну Україну, а думали тільки про те, якби добитися скасування закону з 1876 року, яким заборонене було наше слово; на се була спрямована вся наша енергія. Коли це сталося у 1905 році й коли ми дістали змогу мати свою пресу, то я став ще більшим песимістом. Видаючи 9 років „Ряду“, я хоч і казав голосно: „А ти, Марку, грай!“ — але в глибині душі гадав, що проваджу безнадійну працю, бо що може зробити преса, коли нарід наш не вмів її читати? Мені почало здаватися, що коли ми не здобудемо своєї школи, то навки лишимося „провансальцями“. На 30 мільонів української людності раз у раз знайдеться яких три тисячі варятів, з яких одні будуть писати, а другі читати, але ми вже ніколи не станемо нацією, і рух український буде курти, чадти, закритий казенним зеленим сукном, і ніколи не розгориться ясным полум'ям національної свідомости.

Але настала всесвітня війна, а за нею і російська революція — і несподівано для себе я став оптимістом, як і в молодечих літах! Я наочно побачив на вулицях Києва „Запорожців у червоних жупанах“, про яких я фантазував, бувши хлопцем. А коли побачив українські маніфестації, то розплакався з радощів, як дитина. — Мені ясно стало, що Україна не вмерла, що не пропала марно праця над відродженням нашої нації. Я побачив, що жадна нація не виграє від війни стільки, як українська. Бо хто перед війною знав про Україну? Хто чув про неї? Знало про неї лише декілька учених, але й ті вважали українську націю за вимиряючу. І раптом увесь світ довідався, що українська нація є, що вона й не думала вмирати, а ще наміряється зайняти рівне місце з іншими, народами світу.

Не тільки газети, але й уряди всіх держав почали обмірковувати свої відносини до воскреслої України. Англія і Франція перші поспішили визнати в 1918 році самостійність української держави і послали до неї своїх представників (Пікшон, Багге і Табуї); пізніше в Бересті її визнають і осередні держави. Се перевищило всі мої мрії дитячих літ! — Згадалась тоді мені легенда про будівництво давнини Києво-Печерської Лаври: що збудують мулярі за день, те вночі влітне в з'явлю, й так тяглося, поки не поставили хреста й не освятили його — тоді разом вийшла з землі вся величезна давнина. От так і з нашим національним відродженням: працювали над ним скільки поколінь, а праця нікому не була видна — вона влітала в глибину народню. А коли піднялась революція, то разом виявилася на світ Божий уся та праця дідів та батьків наших. І народ наш, який перед війною не знав, хто він, називаючи себе „русином“, „руснаком“, „хохлою“, „малоросом“ — раптом од Карпат до Кавказу довідався і проголосив, що він великий 40 мільоновий український нарід, а не хлоп, не бидло, не раб.

Хоч українська держави, завдячуючи нашим милим сусідам, проіснувала недовго, але й це коротке її існування має величезне значіння в історичнім життю українського народу.

Привіт.

Українське населення Волиня, Холмщини, Підляшя і Поліся використало нагоду виборів до польського сейму, щоб перед цілим світом задокументувати свою волю. Кажемо „використало нагоду виборів“, бо й на тих українських землях українське громадянство надумувалося довго, чи має взяти участь у виборах, чи ні. Переважила думка — приступити до виборів, бо це обіщувало більше національно політичних користей: Агітація виборча уможливила безпосередню стрічу української інтелігенції з народними масами, а ця стріча давала надію на поглиблення національної думки серед українського селянства. І справді вибори випали як найкраще — народні маси заявили однодушно, що стоять під українським національним прапором, вибираючи на всі місця, визначені польською виборчою ординацією, самих найчільніших українських громадян: 21 послів до сейму, а 6 сенаторів.

І їх вітає ціла Україна не як послів чи сенаторів до польського сейму і сенату, але як законних вибранців українського народу на Волині, Холмщині, Підляшю і Полісі, які *одиноки мають право виступати в імені тієї частини нашого народу*. Це важне тим, бо тепер всякі опущанці вбирали на себе маску народних представників і говорили в імені народу таке, що чужим є для него, як це було прикладом на однім офіційнім обіді в Луцьку в часі побуту Пилсудського.

Українське громадянство в Галичині шле сердечний привіт нововибраним репрезентантам і буде часто надіятися їх повноважень говорити теж і в імені української Галичини. Бо одна в нас думка, одні стремління... Наша національно-політична програма одна і та сама...

Вибранці народу.

Вибори на Волині, Холмщині, Підляшю і Полісі закінчились блискучою перемогою Українців. Вибрано 21 послів до сейму. Ось їх імена: 1) Братунь Андрій, учитель, 2) Васильчук Антін, інженер, 3) Васильчук Павло, агроном, 4) Войтюк Яків, редактор, „Нашого Життя“, 5) Др Дмитрюк Василь, лікар, 6) Дуда Осип, гімназ. учитель, 7) Козацький Сергій, учитель, 8) Козубський Борис, рільник, 9) Комаревич Василь, учитель, 10) Любарський Семен, учитель, 11) Луцкевич Марко, кооператор, 12) Мажура Степан, учитель, 13) Павлюк Іларіон, учитель, 14) Пашук Андрій, агроном, 15) Пирогів Микола, лікар, 16) Підгірський Самійло, адвокат, 17) Приступа Хома, агроном, 18) Скрипа Осип, учитель, 19) Тимошук Юрій, кооператор, 20) Хруцький Сергій, гімназ. учитель, 21) Чучмай Максим, кооператор. — Сенатори: Протверей о. Герштинський, Дем'ян, 2) Карпінський Олександр, адвокат, 3) Левчаківська Олена, рільничка, 4) Маркович Лев, рільник, 5) Пастернак Іван, 6) Черкавський Михайло, директор учит. семинара.

Отсі представники народу з'їхались д. 22. листопада до Ковля на нараду і утворили „Українську Парляментарну Репрезентацію“, яка буде складатись з „Соймового Клубу“ і „Сенатського Клубу“. Посли і сенатори рішили поступати солідарно у всіх національних справах, бо тільки з'єдинені зуміють боронити прав українського народу. Цей зїзд задокументував також солідарність Волиня, Холмщини, Підляшя і Поліся з Галичиною, бо став на тім становищі, що „малопольські хлібороби“ з якимсь Ільковом на чолі, не є представниками українського народу в Галичині і тому *одноголосно* рішив: не входити в ніякий

зв'язок з „хліборобами“ Сх. Галичини та не давати їм ніякої ні моральної ні тактичної підтримки і то так на терені парламентарнім як і поза ним. Взагалі „хлібороби“ мають здалека триматись від правдивих українських представників народних.

На зїзд послів і сенаторів наспів письменний привіт від „Української Національної Ради у Львові“, яке зібрані прийняли бурєю довготриваючих оплесків на знак єдності всіх українських земель і однакових стремлень українського народу.

В імені Річпосполитої Польської!

Суд Окружний в Перемишлі, як трибунал для справ пресових опік на мочи §§ 489 і 493 з. к., 1) що: цілий зміст артикалу поміщеного в ч. 43. виходячої в Перемишлі періодичної часописи „Український Голос“ з дня 22. жовтня 1922; а) під заголовком „Злочин“ в уступі межі словами: „розбиває одноцільний“ а словами „фронт всеї української“ як також межі словами „існуванню Уряду“ а словами „Ці виступи, як негідні“; б) під заголовком „Дописи“ в уступі під заголовком „з Тарнополя“ межі словами „українське віче“ а словами „На зарис організації“; с) під заголовком „Дописи“ в уступі під заголовком „Молоді, пов. Чесанів“ від слів „військо харч мало свій“ до слів „був крайню ворожий“ і від слів „і так кілько разів“ до слів „відносин галицького села“; д) під заголовком „Що чувати в світі“ в уступі під заголовком „На Шлеску“ від слів „Ця пайдократія дуже обурала“ до слів „по стороні студентів“ — містить ад а) і б) злочин з §. 58с) з. к. ад с) провину з §. 487 з. к. і з арт. V. зак. з 17. грудня 1862 ч. 8. Дч. п. д. ех 186 і з §. 3.0 з. к. ад d) злочин з § 65 а) з. к. 2) що конфіскація того числа часописи „Український Голос“ єсть оправданом. 3) що розповсюдження згаданого артикалу єсть ввборонене. Разом поручаємо редакції часописи „Український Голос“ щоби після § 20. закона прасового, зміст цього оречення без поводів на першій стороні найближшого числа своєї часописи помістила.

Суд окружний в Перемишлі, Відділ VI. дня 21. жовтня 1922. (Підпис нечиткий)

„Малопольські хлібороби“.

Як звісно, до польського сейму з ласки старостів „вибрано“ якихсь нашому народови невідомих п'ять людей. На чолі цієї кумпанії став Никола Ільків, син дяка з Перевізця коло Калуша. Був він два роки священником, від 1919—1921, але життя його було таке, що духовна влада засуспендувала його. От і він забавав стати „послом“. Тепер Ільків шибався по Варшаві та по Львові і всюди представляється як „український“ посол. Як пишемо на іншій місці, українські послы з Волиня, Холмщини, Підляшя і Поліся рішили не входити з Ільковим і його кумпаніями в ніякі взаємини. Але Ільків нічо собі з того не робить. Він вступає з своїми товаришами до польського людowego клубу. Там їм і місце.

Про Ількова і його товариша Дутчака пише „Свобода“ з 26/11 таке: „Дня 13. листопада приїхав до Войнилова малопольський посол Никола Ільків в товаристві поліційного агента. Будучи на обіді у польського пароха представляв того агента як українського посла волинської землі. Через увесь час стерегли його ще й три жндарми. Також в Станиславові був Ільків в товаристві агента і жандарма. Нема що казати, гарний посол народа, що боїться показатись між українським народом без агентів і жандармів. — Минулого тижня відїхав малопольський посол Дутчак через Косів в Коломию до залізниці, а звідтам до Варшави. Ще ні оден з послів не подорожував в такий парад як Дутчак.

їнське населення, щоб взяло участь в виборах. Але Українці знали дуже добре, що ті афіші підроблені і през. Петрушевич є противником виборів. Так само не вірять українське громадянство і іншим донесенням польських газет, нібито през. Петрушевич був в Англії і т.д., або що Австрія видалила Петрушевича з Відня, (на другий день донесли ці газети, що Австрія не впустила його, кя вертає з Англії). Тимчасом през. Петрушевич сидить у Відні, нікуди з Відня не виїздив ані приїздив, а польські донесення про вороже відношення австрійського уряду до уряду Петрушевича є звичайною собі брехнею.

Так само є брехнями всі донесення польських газет про нашого Митрополита Андрея. Митр. Андрей перебуває тепер в Америці. В осени перебував він так тяжку недугу, що втратив був свідомість. Але ця недуга минула і Високопреосв. Андрей приходить до здоров'я. Донесення польських газет нібито він вертає до Польщі, а польський уряд не хоче його впустити, є брехнею.

Д о п и с и.

Про сільське господарство.

В часі війни, Німеччина зі всіх боків була оточена ворогами, які хотіли її заморити голодом. І дійсно вона опинилась в дуже тяжкому становищі. Тоді то німецькі вчені напружували всі сили свого розуму, всю свою винахідливість, щоби в „обляженій кріпості“ (як звали тоді Німеччину) сільське господарство давало як найбільше плодів земних. Тай справді запобігливі Німці своєю мудрою працею дійшли до великих успіхів. Огі з ними вартоби і нам Українцям познайомитись. — А треба знати, що до війни вся увага Німеччини була звернена на промисл і що раз менше проявлявся інтерес до сільського господарства. Тай не дивниця! Америка довозила багато дешевого хліба, а німецьке збіжжє ізза дорожні робітника і браку власного штучного погною було деколи як не дорожче від американського, то дорівняло йому в ціні. Тому Німці стали байдужно ставитись до сільського господарства, а всю увагу посвятили промислови. Очевидно, з кожним роком ця байдужність до сільського господарства була більша. І колиб велика війна вибухла на 15—20 років пізніше, то напевно Німеччина не справилася була з морського і сухопутного бльокадою, бо промисл за цей час так розвинувся, що принісби велику шкоду розиткови сільського господарства.

Велика війна була доброю шкодою для Німеччини; все населення відчувало брак плодів сільського господарства і тому не тільки взяли до оброблення поля ті люди, що ціле життє ходили за плухом, але й такі, які працювали в варстатах і по фабриках. Всі огороди, садки, бульвари були засаджені не рожами та іншими цвітами, але бульбою та всякою яриною. Найдрібніший шматок землі був оброблюваний інтелігентом, а всі воєнні полонені були заставлені до пільної роботи по селах, де бракувало людей, покликаних на війну. Не дивно, що коли Німці явились на Великій Україні, то насамперед занялись справою хліба. Автор сих стрічок не раз бачив на головній почті в Київі, як кожний жовнір раз на тиждень посилав до Німеччини певну скількість тих харчів, якій бракувало в Німеччині. Дійсно про поліпшення сільсько-господарської продукції тільки була й розмова в німецькім парламенті, на всіх прилюдних місцях і серед громадянства. І Німці прийшли до переконання, що Німеччина, звертаючи увагу лише на промисл, а занедбаючи рівночасно сільське господарство — робила помилку, якої певно більше не повторить. І от цілий ряд, а може і всі учені в своїх робітнях (лабораторіях) почали думати, якби збільшити родючість землі.

Коли в однім з попередних чисел „Укр. Голосу“ в статті „Ткацький промисл“ звернено увагу громадянства на сю частину народньої господарки, то я хотівби звернути увагу і на сільське господарство. Ми-ж так само як і Німці оточені своїми ворогами, які раді булиб зробити нас звичайним механізмом в їх інтересах, притупити наш розвиток і забрати все в свої руки. Тому разом з рідним промислом звертаймо увагу і на нашу кормительку, на нашу землю і всіми засобами поліпшуймо її родючість. (д.б.) Л. Бачинський.

3 української еміграції.

Польські газети найбільше ненавидять Митрополита Андрея Шептицького і Президента Евгена Петрушевича. Що два приносять вони вістки, які обкидають болотом тих мужів. Але це те саме, якби хтось кидив болотом на сонце. Знають про це польські політики, і як їм треба, то промовляють в імені Петрушевича до нас. От в часі виборів у всіх східно-галицьких повітах розліплено афіші ніби від Петрушевича, якими ззивано укра-

му відбулись під їх опікою. По виборах прибив хтось афіш на дзвіниці, на яким були смішні рисунки. Лихі люде зробили донос на невинного Гриця Агреса і д. 11. XI.

Поліція, забрала карту України і кілька газет а його самого арештувала і відвезла до Тернополя. Того самого дня відбулась ревізія теж у Степана Боднарчука. Забрано газети з р. 1921 і кілька просвітних книжок. Ще одна новина в нашім селі: Корнел Яремчук, Захарій Серафимюк, Олекса Агрес, Федь Добридень, Олекса Королюк, Луцько Бобесюк і їх товариші закладають нове товариство. Кажуть, що це товариство буде носити назву „Ковбаса“. — Оден з багатьох.

Жулини пов. Стрий перед війною з своєю енергічною просвіченою молодіжею, був приміром для других громад в Стрийщині. Правда і тепер в нашім селі є кількадесят осіб, котрі наслідують діяльність передвоєнної молоді, але на жаль, більшість є таких, що у своїх зарозумілих головах нічо більше не бачать, тільки музики і забав. От приміром 13/XI. 1922 уладили собі музику в Читальні (хотій читальня бідна, обдерта а підлога в ній підленька і нема за що відреставрувати), гуляли до 12 години вночі, а на конєць попились... Питаєм провідників тож веселої кумпанії, Николу Чмалі і Михайла Гнатишин, чи се годиться тепер: чи се доказ вашої культурности? Ганьба і сором тим всім, що брали участь в забаві. Час би їм звернути з манівців і вернути на праву дорогу. А Виділ Чит. повиненби зробити з тим порядок. Член.

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Большевини потайки ведуть переговори, щоб утворити російсько-турецько-німецький союз, проти коаліції. Ця вістка дуже занепокоїла Англію. Оноді в англійськім парламенті лорд Грей сказав, що такий союз з трьох найбільших держав бувби грізний для цілої Європи. Німці з большевиками самі мають близько 240 мільонів людей, а Туреччина теж велика і моглаб притягнути до себе всіх магомедан. Разом злучені вароди моглиб мати антанту „на сніданне“. Тому лорд Грей в розпучі ззивав держави коаліції, щоб утворили спільний фронт, коли хотять відвернути нещастє, яке принесуть злучені большевини, Німці і Турки.

В Льозанні розпочалась мирова конференція грецько-турецька. Беруть в ній участь, крім Туреччини і Греції, великі держави коаліції Англія, Франція, Італія та Японія і всі держави положені над Чорним Морем т. в. Росія, Україна, Болгарія і Румунія. Видко, що конференція має лихі наміри, бо ухвалила, мабуть на домагання Франції, щоб наради конференції були тайні. А таємничість, як звичайно, є ознакою нечистої совісти. Проти тайности нарад виступили Турки, але їх голос був горохом киненим об стіну. Але Кемель-паша, чуючи за собою силу, і не вважаючи на конференцію, оповістив, що Турки переймають надзір над Дарданелями, а рівночасно турецький представник на конференції в Льозанні заявив, що Туреччина домагається 1.) тих самих границь, які мала перед війною в р. 1913; 2.) плевісциту в Тракії, який має рішити, до якої держави Тракія хоче належати; 3.) утворення країни неутральної між Туреччиною а іншими державами на Балкані. Ся країна не малаб війська, але найвищу владу (суверенність) тут має мати Туреччина. В тій країні представники неутральных держав виконували надзір, щоб тут не було війська, яке загрожувалоб сусідам; 4.) Туреччина домагається, щоб Болгарія дістала вільний доступ до моря. — З цих домагань видко, що Туреччина шкирить зуби до коаліції і не думає йти під команду коаліції. Хочє вона теж тотягнути Болгарію проти Греції, бо домагається для Болгарії доступу до моря, який відобралиб захланні Греки. Рівночасно большевини піддержують Туреччину, а їх представник в Римі заявив, що большевини і Турки не згодяться, щоб Союз Народів мав погляд над Дарданелями, бо Союз Народів — це те саме, що Англія, Франція і Італія. Також большевини стоять по стороні Туреччини і домагаються, щоб знесено так звані капітуляції в Туреччині, т. в., щоб чужі держави не мали права господарити в турецькій державі як у своїй коморі. — Як бачимо, льозанська конференція, як не розібьтсья, то не піде так, як коаліційні держави собі бажають.

Ромунського короля мало що його піддані не вислали на другий світ. Оноді румунські революціонери ушкодили шини, якими мав переїздити королівський потяг. Але перед королівським потягом їхав інший потяг і цей саме вискокчив зі шин і розбився. Це вратувало короля.

В Америці було велике землетрясення. А саме в краю Мексик земля так тряслася, що море виступило з берегів і затопило кілька сел. Около тисяча людей згинула, багато домів зруйнованих. Те саме сталось і в американськім краю Колюмбії. Тут згинуло около дві тисячі людей, з того в одній копальні 500. А саме наслідком колибання землі завалилась копальня і засипала 500 робітників.

Англії вже по виборах і парламент розпочав сесію. Переважаючу більшість мають послі з партії консерватівів. За ними найбільше є послів робітничих бо аж 140. Л. Джордж став головою послів ліберальных, яких є около 60.

В Німеччині прийшло до влади нове міністерство під проводом канцлера Куна. Оноді вголосив він промову в парламенті, в якій заявив, що Німеччина не годна платити воєнної контрибуції. Воєна насамперед мусить дати хліб сьому народови, а що його опісля може думати про

Супранівка пов. Скалат. Перед війною належало наше село може чи не до найбільше свідомих сіл нашого повіту. Заложена тут читальня „Просвіти“ вела досить інтензивну освітню роботу. Около її розвою положили великі заслуги п. Литвини, та гром. М. Черкас, який тепер вдягнув на себе вовчу шкуру. — В часі воєнного лихоліття читальня заперестала була свою діяльність. З поворотом небіжки Австрії, зараз скликано у нас загальні збори, вибрано новий виділ, та читальня знова розпочала свою діяльність і продовжала її вже до того часу,

Колж дозволено відновляти читальні, свідомі громадяни нашого села постарались також о віднову нашої читальні. До читальні вписалося понад 150 членів. Заложено при ній „Аматорський кружок“, який під проводом п. Зофії Литвинівної відограв до тепер чотири аматорські вистави: „Наталка Полтавка“, Снюкоси, „Дай серцю волю“, та „Гриця“. Вистави випали, як на село дуже добре та зацікавили тутешних селян. Доходу дали понад 60 тисяч марок, але ті гроші замість цього, щоби дістались на культурні або інші народні потреби, яких видай є у нас багато, попали, на жаль, до діравої кешені М. Ч. Здавалось, що праця в читальні піде належитою дорогою, та над наші сподівання сталося воно інакше. До читальні ніхто не приходить, та вже дійшло до сего, що нема защо передплатити часописей, хоч на всякі непотрібні гулянки, та пиятику в корчмі Габрумка нашим господарям і парібкам не бракує грошей. В заложенім при читальні аматорськім кружку наступило роздвоєння, а спричинив его Дмитро Любенецький, щоби мовляв, показати „що я потрафлю“. З цієї причини в читальні і в аматор. кружку царить цілковитий застій. — Свій.

Красносілля п. Збараж. Дня 25. жовтня арештовано в нашім селі визначних громадян: Івана Ткачука, Степана Таращука і Федя Романюка, котрі сидять в тернопільській тюрмі і досі їх не переслухано. Наше село зовсім українське крім двох родів, котрих батьки перейшли для ласки панської на Поляків і вони в нас займають тепер найвище становище в громаді. Выбори до сой-

Іншими очима споглянете

на Ваш сад чи огород, коли перечитаєте підручник
— Л. БАЧИНЬСЬКОГО І С. ДМОХОВСЬКОГО. — **Рік в садку і городі**
Замовляйте сейчас, щоб усі весняні роботи ще
на час виконати! — Ціна з поштовою пересилкою 500 мн. — Купуйте у всіх
укр. книгарнях або від видавця Д-ра С. Дмоховського, Перемішч., З дня 5

Небувалий успіх українського видавництва — за три місяці продано 4000 примірників!

Заява. Сим подаємо до загальної відомости, що п. Василь Михайлів конц. будівничий в Ціневі, почта Рожнів побудував сега літа нову деревляну церков в громаді Ліщовате к повному вдоволенню парохіян. А що роботу виконав совістно і на підприємстві нікого не використав, то ми в дуже сму вдячні і можемо щиро его поручити Всч. о. Духовним і Комітетам парохіяльним, котрі задумують що-не-будь будувати.

Ліщовате, дня 15. XI. 1922.

о. Волод. Вербенець завідувач доїжджающий і парох в Берегах дол.

Евстахій Гурський, нач. громади.

Русалка гарний, мапий Календарчик на 1923 р. появиться на днях в двох красках. Ціна за 10 прим. 3000 Мп. 3-4
ЯК ВЕСТИ ЖИТТЯ? Ціна з пересилкою мп. 1600
Замовлення приймає: А. ОМПИШ, Львів, Кадецька 4.

Єдине Українське „ЗЕМЛЯ” парцеляційне товариство „ЗЕМЛЯ” у ЛЬВОВІ, Ринок ч. 43.

Переводить парцеляції більших посіlostей, інтабулює зараз купців за властителей куплених нивах грунтів. Має урядове уповажнення до парцеляції. Приймає гроші на вкладки щадничі. — Дає інформації в справах парцеляційних.

„Уголь горішношлеський і нафту” доставляємо в найкоротшій часі по замовленню 36 на, опелове дерево і молудя купуємо вагонами, або вимінюємо за уголь і нафту. — Приймаємо вкладки до обороту на високий процент. —
УНА Промислово-Торговецьке Товариство — Ска з обм. пор. — в Дрогобичі, вул. Стрийська ч. 14. —

НИТКИ вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом, і на дрібно продає дешево і поручає свої від 22 літ ведені робітні суконь і білля
ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА
„ТРУД” ЛЬВІВ, Ринок ч. 39.

Механічна ткаля „ПОЛОТНО”

Львів, ул. Зіморевича ч. 20.

значно розширена, на основах найновішої техніки збудована ФАБРИКА, виробляє полотна, найвищої якості, придатні до всіляких цілей. Взяємо отже Селян, щоби не тратили часу, лиш як найскорше приїхали або прислали нам сврівець до виробу, продаж або зміни виміни на готові наш виробу. Для ужитку запрошуємо Публіки ми отворили також і ДІЛ БЛАВАТНИЙ, ГУРТОВНИЙ і ДЕТАІЛІЧНИЙ. — Товар дуже тревалий, по фабричних цінах. — Для Ремісничих Спілок, Рільничих складів, Кооператив і т. д. спеціальні умовини і значний опуст. — Приймає агентів і заступців за СТАЛОЮ ВІНАГОРОДОЮ і ПРОВІЗІЄЮ.

ЗАРЯД.

ДЗВОНИ гармонійно строні з матеріалу І. класи

— достарчає —

Петро і Василь Дуткевич

в Станіславові, побіч катедр. церкви.

Склад дзвонів, риз і всіх знарядів церковних, відливарня і робітня всякого запотребовання церковного з металю, срібла і золота, огнева позолотня чаш; 35% з чистого зиску на вдовиці і сироти по священниках. 2-20

Найлучші дзвони

з передвоєнного матеріалу

— достарчає —

під гаранцією

„РИЗНИЦЯ”

Т-во зареєстроване з огр. порукою

© В САМБОРІ. ©

Дкладні інформації відвортною поштою.

Богато листів з подякою.

„Ризниця” дає 20% чистого зиску на підмоги для вдів і сиріт по священниках, а 20% на підмоги бідним церквам.

За редакцію відвічає: Юліан Лісикевич.

ВЕЛИКИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

на 1923 р. видання В-ва „БИСТРИЦА”.

Попри дуже цікаву календарську і інформаційну часть містить в літературній части: твори знаних у нас письменників і поетів, як: М. Черемшини, Гр. Коваленка, О. Олеся, М. Мельника і др.; **На Київ**, М. Карпенюка, спомини з війни (сіткові ілюстрації виконані на спеціальнім папері); **Бо війна війною**, воєнні пісні; **Діти 20. віку**, ком. в 2 діях; **Гостина св. Миколи**, сцен. обр. в 4 явах; Веселі вірші, жарти і инше.

Ціна wraz з почт. пересилкою виносить наразі Мп. 1.000. — Книгарням і розпродавцям рабат. — Замовлення просить слати на адресу експедиції календаря:

З. Кирилович, Коломия, вул. Міцкевича ч. 8.

Салон мод-конфекції для Вп. Пань і дітей „BRONISŁAWA”

Ринок обок фірми „Еміль Піснор” в партері

зістає отвертий з днем 20 листопада бр. під управою першорядних сил фашсвих. Замовлення виконуться елегантно і солідно. Поручуємо П.Т. Паням найновіші моделі і всякі замовлення входячі в круг моднярства і краєцтва wraz з додатками. Прийм ютьє теж замовлення з власних і принесених матеріалів. Замовлення з провинці виконуютьє в 24 год. Ціни умірковані. Школа крою проситьє о численну клівентелю. 148-1-2

Міняємо ЛЕН, КОНОПЛИ, ПРЯЖУ за полотна, цайгл, сукна, бархани і т. п.

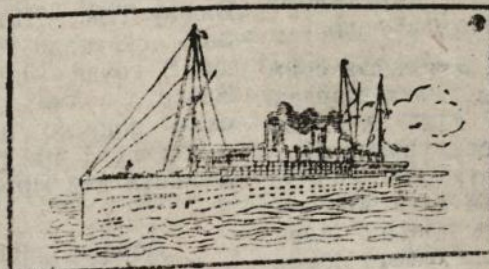
Рівном купуємо всяку скількість і платимо найвищі ціни.
„ПОЛОТНО” Львів, Зіморевича ч. 20.

УБУС УКРАЇНСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ СОЮЗ

Львів, вул. Осолінських 6.

Проектує й будує: церкви, доми, фабрики, млини і т. п. 34-5-10
Достарчає й продає: вапно, дахівку, цемент, машини і т. п.

Європа-Америка
106 долярів.

Європа-Канада
106 долярів.

Корабельне Товариство „WHITE STAR LINE” (Лінія білої Звізди)

подає до відомості, що число емігрантів зі східної Галичини до Америки в на вичерпанню. Пасажири, котрі дістали американські віза, повинні зголоситися зараз до центрального бюро Корабельного Товариства

„White Star Line”, Варшава, вул. Маршалківська 132
— або до філії —

у Львові, вул. Городецька 36. і Тернопіль, Тарновського 5.

без багажу для зареєстровання на виїзд до Америки!

Еміграція до Канади треває дальше нормально!

Львів, ул. Городецька 36 „WHITE STAR LINE” і Тернопіль, ул. Тарновського 5.

ВАПНО, цеглу, дахівку, бляху, цемент, машини, мотори, вальці, каміння
продает

„УБУС” Львів, Осолінських 6. 7-10

Куплю уживану машину до шиття. Зголошення слати до Редакції „Укр. Голосу”.

МАШИНИ до шиття рижних систем, спеціальність „KAYSER”, як також складові части, рільничі всілякого рода, штучні навози, камінний уголь, артикали технічні (млиніські) олійні машини і матеріали будівельні поручає: Дім торговельно-комісовий „Схід” в Тернополі Валою 9 (6 чна 3го Мая).

Цемент в бочках зі силладу „УБУС” продает Львів, Осолінських 6.